

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૬૨૫૧

બંદોબસ્ત ગયો, ગુંડાઓ પર નજર રાખો!
ગ્યા, હા જી હા ના દિ' ગુનાઓ પર નજર રાખો!
નજર રાખવી પડશે પ્રજા સુરક્ષા પર -
દારૂ-ગૌમાંસ હેરાફેર પર નજર રાખો!

અપાવો મુક્તિ- 'સ્વયં સ્ક્રૂટિત'
મેળા-ઉત્સવે, ફીક્ષ ઉગે ઉત્સાહ જને -
માળખાં માંથી.. 'નાટક નહીં'

(તંત્રનો સર્વનાત્મક ઉપયોગ) (સ્વયં-જન-પ્રેરિત કાર્યક્રમો)

દારૂકુ

ચિંતન
અર્ચ નિષ્ઠ: પરોપેતિ ગણના લઘુ ચેતનામ્ ॥ ઉદાર ચરિતાનાં તુ વસુધૈવ કુટુંબકમ્ ॥
'આ માઝુ' અને પેલું તાઝુ આવી સંકુચિત બુદ્ધિના વિચાર, સંકુચિત માનસ ધરાવનાર લોકો જ કરે છે પરંતુ વિશાળ હૃદય અને ઉદાર દિલ ધરાવનાર લોકો માટે તો આ આખું જ વિશ્વ એક પરિવાર જ છે.'
આજકાલ વિશ્વ સાવ નામું થઈ ગયું છે દરેક દેશ પોતાની ખનીજ સંપત્તિ-પેદાશનું મૂલ્ય વધારવાનાં પ્રયત્નમાં હોય એ સ્વાભાવિક હોય-પેટ્રોલ-ડિઝલ-સોનું વગેરે દેશનું મૂલ્ય-સંપત્તિ છે. આ કારણથી સરહદો-સીમા-સંબંધો સળગતાં રહે છે.
રાજ્યો વચ્ચે પાણીના ઝગડા, પહા નદીમાં તારુ-માઝુ થવાને કારણે જ છે.
કુટુંબ-પરિવારમાં નાની બાબતોમાં પણ તારુ-માઝુ થાય અને હૃદયમાં-તિરાડો ઊભી થાય છે.
તારુ-માઝુની સંકુચિત ભાવનાને કારણે કજીયા-કંકાસ થાય છે આ બધું જ જીવન આપેલું છે અને વિશ્વ કુટુંબ માટે છે આપણે શું-ક્યાં કર્યું લઈને આવ્યા હતા? નહીંનું પાણી માઝુ શેનું? આકાશ-પૃથ્વીની સરહદ આંકી કોણે?

- સુવિચાર**
- મુઝવણ સાથે દોડવા કરતાં આત્મવિશ્વાસ સાથે ધીમે ધીમે ચાલવું સારું - **એસ.ભટ્ટાચાર્ય**
 - ભક્ત અને ભગવાનનો એકાકાર એજ ભક્તિની ઉત્તમ અવસ્થા છે - **સંત હરિદાસ**
 - ખોટું બોલતાં કોઈને શીખવવું પડતું નથી, વારંવાર શીખવવાં છતાં સત્ય બોલવામાં ઘણી અગવડ-અડચણ લાગે છે - **ફાલગુણ**
 - માત્ર આંખો જ ખૂલે તેને ઉઠવા કહેવાય, દૃષ્ટિ ખૂલે તેને જગ્યા કહેવાય- **મોરાર્જી બાપુ**
 - દેહથી સંસાર છૂટે તો ત્યાગ, દિલથી સંસાર છૂટે તો વૈરાગ્ય - **રાજચંદ્ર**
 - જપ, તપ, ચક્ર જરૂરી કરજો... પણ દિલના ખરાભાવથી કરેલી સેવા જ ઉત્તમોત્તમ છે - **રમેશ ઓઝા**
 - સમય આપણને મોટા બનાવે છે.. સમય આપણને મહાન બનાવે છે - **સમચરુણ**
(સંકલન : ટીપક વી. આસરા)

બોધ કથા
'ગરીબી' એ કંઈ અભ્યાસ ન કરી શકવાનું સ્ફુરત કારણ નથી - મન હોય તો માળવે જવાય -
ઉત્તર-પ્રદેશના અંતરિયાળ પ્રદેશના એક નાનકડાં ગામમાં એક ગરીબ પરિવારનો વિદ્યાર્થી મા-બાપ વિહોણો હતો પણ 'ભણવા'ની લગન હતી એટલી ખેતીમાં મજૂરી કામ કરીને બાજુના શહેરની નિશાળમાં અભ્યાસ માટે જતો. એકાદ પુસ્તક ન હતા. શિક્ષક તેને પુસ્તક વિના આવતો જોઈ દરરોજ સૂચના આપતા-એક દિવસ શનિવારે તો શિક્ષકે સૂચના જ આપી 'હવે જો સોમવારે તારી પાસે પુસ્તક નહીં હોય તો વર્ગમાં બેસવા નહીં મળે.'
વિદ્યાર્થી પાસે એક કોરી નાંધ પોથી હતી. એક મિત્રનું પુસ્તક લઈ વિદ્યાર્થીને સત-દિ મહેનત કરી એ નાંધપોથીમાં અદલ સારા અક્ષરે પુસ્તકની નકલ કરી નાખી-સોમવારે, વર્ગખંડ પ્રવેશતાં જ શિક્ષકે પુછ્યું - પુસ્તક, દેખાતું તો નથી! વિદ્યાર્થી નાંધપોથી લઈ શિક્ષક પાસે ગયો અદલ પાઠ્યપુસ્તક જેવું જ સુંદર વખાણ અને આબેહૂબ નકલ! જોઈ શિક્ષક દંગ થઈ ગયા.
ગરીબીની વાત જાણી શિક્ષકની આંખ વહી - મસ્તકે હાથ મૂકી આશીર્વાદ આપ્યા. તારી ખૂબ પ્રગતિ થશે. દેશ તારા પર ગૌરવ લેશે.
... શિક્ષકના સાચા હૃદયના આશીર્વાદ અને વિદ્યાર્થીની લગનથી - એ વિદ્યાર્થી લાલ બહાદુર શાસ્ત્રી થયા.
Email - sureshchandrabhatt18@gmail.com

આઝાદી પહેલાં સમાજનો જે ઢાંચો હતો એ ઢાંચામાં સહુ સંપીને ઢાંચાને અનુરૂપ સહુ અનુકૂલન સાધીને સંતોષથી જીવતા હતા પરંતુ આઝાદી પછી દેશમાં ધીમે ધીમે સમાજનું વાતાવરણ બદલાઈ ગયું

અમે તો સહુ સરખાભાઈ - મકરંદ દવે
આઝાદી પહેલાં ભાગલા પહેલાનું અખંડ હિન્દુસ્તાન હતું ત્યારે હિન્દુ-મુસ્લિમ વચ્ચે કોઈ ભેદભાવ ના હતો. ખાસ કરીને ગામડામાં ઈંદો-વ્યવસાય જ્ઞાતિ અનુસાર જોવામાં આવતો. ગામડામાં લુહારીકામ માટે લુહાર કોમ હતી. સુથારી કામ માટે સુથાર કોમ હતી. હજામત માટે હજામ કોમ હતી. ઈંદામાં ખાસ કરીને વાણીયા લોકો હતા. સાધુબાવા સમાજ કોમનું કોમ મંદિરોમાં પૂજારી તરીકેનું હતું. બ્રાહ્મણો હોયતું કરતા હતાં કે બ્રાહ્મણો દિકરો મારતર બનતો. દાગીના ઘડવાનું કામ સોની કોમ કરતી. મજૂરી કરવાનું કે ખેતીકામ કોળી પટેલ કોમ કરતી હતી. ગામડામાં ઢોર મરી જાય તો તેના ચામડાં પકવવાનું કામ ચમાર લોકો કરતા. લગ્નપ્રસંગે કે એવા કોઈ તહેવાર પ્રસંગે ઢોલીઓ ઢોલ વગાડવાનું કામ કરતા. તેઓ ઢેડ કહેવાતા. (જો કે આઝાદી પછી ચમાર કોમ અને ઢેડ કહેવાતા લોકોને શીડ્યુલ કાસ્ટ (એસસી) નામ આપવામાં આવ્યું. ગાંધીજીએ તેઓને હરીજન-સન્માન દાયક નામ આપ્યું. દરબાર - ગરાસીયા લોકોને ગરાસ હતા. ખેતીકામ અને સમાજનું રક્ષણ કરવાની જવાબદારી નિભાવતા. જોગી લોકો ડાકલા વગાડી ભજન કિર્તન ગાતા અને ભૂતપ્રેત કાઢવા ડાકલા વગાડી ઘૂંચવતા. આમ આઝાદી પહેલાં કોમ પ્રમાણે ઈંદો વ્યવસાય થતા અને આઝાદી પહેલાનો આ કોમવાદ વેટ્ટર વાળો નહતો. સૌ લોકો તમામ જાતિઓ સંપીને રહેતી ઊંચનીચ જાતિનું વર્ગીકરણ હતું પરંતુ આ બે જાતિઓ વચ્ચે એક પ્રકારનો સૂમેળ હતો. ઊંચી જાતિના ગણાતા લોકો નીચ જાતિ પ્રત્યે તીરસ્કારનો ભાવ રાખતા નહતા. બંને કોમો વચ્ચે એક પ્રકારનો એવો સમન્વય અને સૂમેળ હતો કે એકને બીજાની જરૂર રહેતી. પરસ્પર એકબીજાને આદારીત હતી. અછૂત ગણાતી કોમોને અડકી જવાય તો પાણી છાંટીને શુદ્ધ થવાતું. પરંતુ આવી પ્રથાથી અછૂત ગણાતી જાતિ પોતે સામાજિક પ્રથાને અનુકૂળ રહેતી અને પોતાની જાતને અપમાનીત ગણતા નહીં. એક પ્રકારનો સામાજિક ઢાંચો હતો. આ ઢાંચામાં સહુ સંપીને રહેતા. આ ઢાંચાને અનુરૂપ એવું કાવ્ય કવિશ્રી મકરંદ દવે એ રચેલ છે.
'અમે તો સહુ સરખા ભાઈ કોઈના ઉંચા કે કોઈના નીચા એક ભલેને બ્રાહ્મણ ને બીજો છો ચમાર તોયે અમે હળવું મળશું હૈયે હાહાકાર સૌની સાથે રમતા જમતા વણશું પ્રેમ સગાઈ એક મેડીએ મહાલે બીજો મુંડપી માંહે બેઠો ભાઈ ભાઈ વચ્ચે આવો કાં ભેદ વસમો પેઠો ભૂંસી વસમો પેઠો ભૂંસી ભેદ અમે કરીશું બંધ બધી લડાઈ અમે તો સૌ સરખા ભાઈ કવિશ્રી મકરંદ દવેએ ગરીબ તેમજ સર્વલ લોકો અને પછાત જાતિના લોકો વચ્ચેનો એક જાતિવાદ, ધર્મવાદ, જ્ઞાતિવાદ વચ્ચેનો ભેદભાવ ખત્મ કરવાના આશયથી સમાજમાં ચેતના જગવતો સંદેશો આ કાવ્ય દ્વારા આપવાની કોશીલ કરી છે. બધું તો ઠીકઠીક ચાલવું હતું. સમાજના ઢાંચામાં સહુ ગોઠવાયેલા હતા. પરંતુ કવિશ્રીએ કાવ્યની અંતિમ કડીઓમાં કહ્યું તેમ આ બધું ઠીકઠાક હતું બરાબર ચાલવું હતું ત્યાં ભાઈભાઈ વચ્ચે આવો ભેદભાવ ક્યાંથી પેઠો. અને આ ભેદભાવ સમાજ માટે વસમો પડ્યો છે પરંતુ કવિશ્રી કહે છે કે આ ભેદભાવને

ચેતનાનો સમય

પ્રો. ઈન્દુલાલ ભટ્ટ

અમે ભૂંસી નાખીશું અને આ બધી જ્ઞાતિવાદ, ધર્મવાદ, જાતિવાદના ભેદભાવ મીટાવીને બધી લડાઈઓ ખતમ કરીને અમે બધા ભાઈ ભાઈ એકીને સંપીને રહીશું એવો આશાવાદ કવિશ્રીએ કાવ્યની અંતિમ કડીમાં વ્યક્ત કર્યો છે. કવિશ્રી કહે છે કે, સમાજમાં કોઈ ઉંચા નથી કે કોઈ નીચા નથી. બધા સરખા છે ઊંચનીચ વચ્ચેના ભેદભાવને ભૂલી જઈને કવિશ્રી કહે છે કે અમે ભલે બ્રાહ્મણ હોઈએ કે ચમાર હોઈએ અમે તો સહુ હૈયે હૈયા મિલાવીને પ્રેમથીકોઈ ભેદભાવ વીના હળી મળીશું અને હૈયામાં આનંદ વેરીને હાહાકાર મચાવીશું. સહુ સાથે મળીને સાથે રમીશું અને જમીશું અને પ્રેમની સગાઈ બાંધીશું.
અમે તો આવો જ્ઞાતિવાદનો, ધર્મવાદનો, જાતિવાદનો ઉંચનીચનો અમીર-ગરીબનો સવર્ણ અને પછાત વચ્ચેનો ભેદભાવ ભૂલી જઈને બધી લડાઈ બંધ કરીશું. અમે તો બધાં સરખા ભાઈ બનીને જીવીશું. આ એક સરસ મળી કવિ હૃદયની કલ્પના છે. આઝાદી પહેલાં સમાજનો જે ઢાંચો હતો એ ઢાંચામાં સહુ સંપીને ઢાંચાને અનુરૂપ સહુ અનુકૂલન સાધીને સંતોષથી જીવતા હતા પરંતુ આઝાદી પછી દેશમાં ધીમે ધીમે સમાજનું વાતાવરણ બદલાઈ ગયું. રાજકારણીઓએ જે જૂનો ઢાંચો હતો અને એ ઢાંચામાં સહુ ગોઠવાયેલાં હતા અને સંપીને રહતા હતા તેને બદલે રાજકારણીઓએ પોતાની મતભેન્ક ઉભી કરવા જ્ઞાતિવાદ, જાતિવાદ ધર્મવાદનું ઝેર ફેલાવીને સમાજને વિભાજીત કરીને જે રાજકીય સ્વાર્થ સાધવાનું વાતાવરણ પેદા કર્યું છે તેના ઉપર કવિશ્રી એક પ્રકારનો કટાક્ષ કર્યો હોય તેમ જણાય છે. વળી ચૂંટણી ટાણે દરેક મત વિસ્તારમાં કઈ જાતિની કઈ જ્ઞાતિની સંખ્યા વધારે છે. તેને આધારે ચૂંટણીમાં ઉમેદવારો પસંદ કરવાનો સીલસીલો કુચ્છાકુચ્છો છે. ઉમેદવારની જ્ઞાતિ કે જાતિનો આધાર નહિં પરંતુ ઉમેદવારની લાયકાત અને સમાજમાં તેનો માનમસ્તબો અને સેવાકીય ભાવનાને જોઈને નહિં પણ અમુક જ્ઞાતિ કે જાતિનો હોવાને નાતે અને તેની સંખ્યા વધારે હોવાને નાતે ઉમેદવાર ભલે ગમે તેવો હોય, ગુન્હેગાર હોવા કે લાયક ના હોય છતાં એવો ઉમેદવાર કે જેનો પોતાની જ્ઞાતિ કે જાતિનાં લોકો ઉપર દબાવેલો હોય અને આવી જ્ઞાતિ કે જાતિના લોકો તેના પ્રભાવ તળે છવાયેલાં હોય મજબુરીમાં દબાયેલા હોય તે તેની મતભેન્ક છલકાવી દે છે. આ રીતે સમાજમાં રાજકારણીઓએ પોતાના મતભેન્કના સ્વાર્થમાં એક પ્રકારનો ભેદભાવ ઉભો કર્યો છે. વળી આવા જાતિવાદ, ધર્મવાદ, જ્ઞાતિવાદના આધારે પસંદ કરેલો ઉમેદવાર ચૂંટણીમાં જીતે તો તેને મંત્રીપદને લાયકતા હોય છતાં તેને મંત્રીપદે બેસાડે છે. આ રીતે સત્તાધારી સરકારોમાં આવા કેટલાક મંત્રીઓ જ્ઞાતિ, જાતિ, ધર્મનાં આધારે પસંદ કરતા હોવાનો માહોલ છે કવિશ્રી આ કાવ્ય દ્વારા જૂના ઢાંચાના વખાણ કરીને નવા ઢાંચામાં સમાજને જે રીતે વિભાજન કર્યું છે તેનું વર્ણન કરતાં કહે છે કે -
ભાઈ-ભાઈ વચ્ચે ભેદ વસમો પેઠો છતાં કવિશ્રી અંતમાં એક આશાવાદ જન્માવતી વાત કરે છે કે અમે આ નવા ભેદભાવ જે રાજકારણીઓએ ઊભા કર્યા છે તેને ભૂંસી નાંખીશું. બધી લડાઈઓ બંધ કરીને અમે બધા સહુ સરખા ભાઈ બની જીવીશું આજે તો લઘુમતી કોમનાં મત વૃંદવા રાજકીય પક્ષો લઘુમતી કોમનો ઉદ્ધાર કરવાની હસ્તિકાર કરી રહ્યા છે વળી હવે તો કોઈ કોમ પોતાને લઘુમતીમાં ગણવાની માંગણીઓ કરી રહ્યા છે. તે વળી અનામત પ્રથા કે જે આઝાદી બાદ પછાતવર્ગના લોકોના ઉદ્ધાર માટે શરૂ કરાયેલી છે તે અનામતપ્રથમાને રાજકીય સ્વરૂપ આપી કોઈ રાજકીય નેતા અમુક કોમને અનામત પ્રજ્ઞાનો લાભ આપવાની લડાઈ કરી રહ્યા છે. આમ અનામત પ્રથા તો પછાતવર્ગના લોકોના ઉદ્ધાર માટેની હતી તેનો હવે રાજકીય સ્વાર્થ ખાતર મતભેન્ક ઉભી કરવા રાજકારણીઓ મથી રહ્યાં છે. છતાં કવિશ્રી તેના કાવ્ય દ્વારા એક પ્રકારનો ચેતનાનો સંદેશો આપવા માંગે છે કે જૂના ઢાંચામાં લોકો જે રીતે ગોઠવાયેલા હતા તે ઢાંચાનો રાજકારણીઓએ પોતાના સ્વાર્થ ખાતર આઝાદી બાદ ઉપયોગ કરીને જૂના ઢાંચામાં ગોઠવાયેલા લોકોને વેરવિખેર કરી સમાજમાં જે રીતે જ્ઞાતિવાદ, ધર્મવાદ, જાતિવાદનું ઝેર ફેલાવ્યું છે તે ઝેરને કવિશ્રી કહે છે કે અમે ખતમ કરીશું અને સહુ ભાઈભાઈની જેમ અમે તો સરખા ભાઈ બનીને જીવીશું. આ છે કવિશ્રીના કાવ્યનો ચેતનાનો સંદેશો.

ભારતને વાસ્તવિક પરિપ્રેક્ષ્યમાં પ્રજાસત્તાક રાજ્ય તરીકે પુનઃસ્થાપન કરવા અંગે

કોઈ પણ પ્રજાસત્તાક રાજ્યની સરકારમાં, કોઈ એક વ્યક્તિમાં રાજ્યની સર્વસત્તાઓનું કેન્દ્રીકરણ કરવામાં આવે તો તે રાજ્ય આપખુદશાહી સરમુખત્યારવાદી રાજ્ય કહેવાય. વાસ્તવમાં તો પ્રજાના ચૂંટેલા પ્રતિનિધિઓની બનેલી, રચાયેલી, સ્થાપિત સંસ્થાઓમાં રાજ્યની સત્તાઓનું વિકેન્દ્રીકરણ કરવું હોય તો તે રાજ્ય પ્રજાસત્તાક રાજ્ય કહેવાય.
ભારત દેશના સંવિધાનના ઘડવૈયાઓએ ભારતના સંવિધાનના પ્રાર્થાવિક ભાગમાં સ્પષ્ટપણે નોંધેલું છે કે ભારતને પ્રજાસત્તાક રાજ્ય તરીકે ભારતના લોકોને અર્પિત કરેલું છે. જે અન્યથે પ્રજાસત્તાક રાજ્યને અનુરૂપ સંવિધાનથી રચાયેલી, સ્થાપેથી સંસ્થાઓ તેમજ તેમાં રાજ્યસત્તાના વિકેન્દ્રીકરણની વિગતો નીચે મુજબ છે.
સંવિધાનથી રચાયેલી સંસ્થાઓ :
ઉચ્ચતમ ન્યાયાલયની સ્થાપના ઉપરાંત પ્રજાના ચૂંટેલા પ્રતિનિધિઓની નીચે જણાવેલ ત્રણ સંસ્થાઓ રચેલી, સ્થાપિત કરેલી છે.
(૧) રાષ્ટ્રપતિ (કલમ ૫૨), તેમજ ઉપરાષ્ટ્રપતિ (કલમ - ૬૩)
(૨) વડાપ્રધાનના વડપણવાળું મંત્રીમંડળ (કલમ-૭૪)
(૩) રાષ્ટ્રપતિ, રાજ્યસભા અને લોકસભા એમ ત્રણ ઘટકો વાળી સંસદ (કલમ-૭૯)
ત્રણ ઘટકો વાળી સંસદ (કલમ ૭૯)
● **રાજ્યની સત્તાના વિકેન્દ્રીકરણ અંગે :-**
Executive power of the Union - સંઘની કારોબારી સત્તા એટલે કે કાયદાનો અમલ અને સંઘના અધિકારીઓની નિમણૂંઓની સત્તા રાષ્ટ્રપતિમાં નિહિત થયેલી છે. (કલમ ૫૩) અને રાષ્ટ્રપતિએ તેમના હોદ્દાની રૂએ કરવામાં બધાં કામો તેમજ ફરજો અદા કરવા માટે રાષ્ટ્રપતિને સહાય કરવા સારું અને સલાહ આપવાને સારૂ વડાપ્રધાન જેવા વહા હોય તેવું મંત્રીમંડળ રચવાની જોગવાઈ કરેલી છે. (કલમ ૭૪)
આમ સંઘની કારોબારી (Executive) સત્તાનું રાષ્ટ્રપતિ અને વડાપ્રધાનના વડપણવાળું મંત્રીમંડળ એમ બે સંસ્થાઓમાં વિકેન્દ્રીકરણ કરેલું છે.
અત્રે એ નોંધવું ઉચિત ગણાશે કે બ્રિટનમાં રાજ સલાહ આપે છે અને મંત્રીમંડળ નિર્ણય લે છે. પરંતુ બ્રિટનની પ્રજાને તેઓના રાજ પ્રત્યેનો પ્રેમ, આદર અને માનને કારણે રાજાનો જે પ્રભાવ છે તેને કરાણે રાજાની સલાહને મહત્તમ અગત્ય આપવામાં આવે છે, જેને કારણે મંત્રીમંડળની મિટીંગની પૂર્વ રાજ અને પ્રધાનમંત્રીની બેઠકમાં વિષયની પુરી ચર્ચા કરી તેનો ઉકેલ આવ્યા બાદ તે મંત્રીમંડળમાં રજૂ થાય છે, જેના ઉપર ચર્ચા કરી મંત્રીમંડળ નિર્ણય લે છે.
આની સામે ભારતના સંવિધાનની જોગવાઈ મુજબ મંત્રીમંડળ સલાહ આપે છે અને રાષ્ટ્રપતિ નિર્ણય લે છે.
ધારાકીય કાર્યરીતિ :
સંસદના બંને ગૃહો બહુમતિથી વિધેયક પસાર કરે ત્યારબાદ

તે રાષ્ટ્રપતિ સમક્ષ રજૂ કરેથી રાષ્ટ્રપતિ તેને અનુમતિ આપે અગર તો અનુમતિ આપવાનું ચોક્કી રાખે. પરંતુ જો રાષ્ટ્રપતિ કોઈ નિર્દિષ્ટ કરેલી જોગવાઈઓની પુનઃવિચારણા માટે ગૃહોને પાછું મોકલે તે, પુનઃવિચારણા બાદ બંને ગૃહોએ પસાર કરેલાં વિધેયકને રાષ્ટ્રપતિ સમક્ષ રજૂ કરેથી, (ત્યારબાદ) રાષ્ટ્રપતિ તેને અનુમતિ આપવાનું ચોક્કી શકે નહીં. (કલમ ૧૧૧)
આમ કાયદો કરવાની સત્તાનું રાષ્ટ્રપતિ, રાજ્યસભા અને લોકસભામાં વિકેન્દ્રીકરણ કરેલું છે.
● **ભારતના રાષ્ટ્રપતિ એક શક્તિશાળી રાષ્ટ્રપતિ :**
આ નોંધમાં આગળ જણાવ્યું છે તે મુજબ સંઘની કારોબારી સત્તા રાષ્ટ્રપતિમાં નિહિત થયેલી છે અને સંસદના બંને ગૃહોએ બહુમતિથી પસાર કરેલા વિધેયકને અનુમતિ આપવાનું ચોક્કી શકે છે.
વળી સંઘના કામકાજના વહીવટ તથા કાયદા કરવા માટેની દરખાસ્તો સંબંધે, મંત્રીમંડળના તમામ નિર્ણયોની રાષ્ટ્રપતિને જાણ કરવાની અને તે અંગે રાષ્ટ્રપતિ માગે તે માહિતી પુરી પાડવાની વડાપ્રધાનની ફરજો ઠરાવેલી છે. (કલમ ૭૮) અને સંસદના વિચારણા માટે બાકી હોય તેવા વિધેયક અને અન્ય બાબત અંગે રાષ્ટ્રપતિને ગૃહોને સંબોધવાનો અને સંદેશો મોકલવાનો હક્ક આપેલો છે. (કલમ ૮૬)
તેમજ રાષ્ટ્રપતિએ લેવાના શપથ અથવા પ્રતિજ્ઞામાં રાષ્ટ્રપતિ તેઓનાં હોદ્દાની ફરજો નિષ્ઠાપૂર્વક અદા કરશે અને તેઓ તેઓની પૂરી શક્તિથી સંવિધાન અને કાયદાની જાળવણી રક્ષણ અને બચાવ કરશે એવી જોગવાઈઓ કરેલ છે જ (કલમ ૬૦)
ઉપરોક્ત જોગવાઈઓ સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે ભારતના રાષ્ટ્રપતિ, કામકાજના વહીવટ અને કાયદા કરવા માટેની પ્રક્રિયામાં તેમજ નિર્ણયો લેવામાં, ગાઢ રીતે સંકળાયેલા છે. મતલબ કે, ભારતના સંવિધાનના ઘડવૈયાઓએ ભારતના રાષ્ટ્રપતિને એક શક્તિશાળી રાષ્ટ્રપતિ તરીકે બનાવાયેલા સ્થાપિત કરેલા છે.
● **સંવિધાનમાં સુધારા કરી રાષ્ટ્રપતિની સત્તાઓ ઊંચની વેવા અંગે**
સંવિધાનની કલમ ૭૪માં સુધારાઓ કરી જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે રાષ્ટ્રપતિ પોતાના કર્તવ્યો અદા કરતી વખતે વડાપ્રધાન જેના વડા હોય તેવા મંત્રીમંડળની સલાહને અનુસરીને કાર્ય કરશે. પરંતુ રાષ્ટ્રપતિ એવી સલાહની સામાન્ય રીતે અન્યથા ફેર વિચારણા કરવા મંત્રીમંડળને કહી શકશે અને એવી ફેર વિચારણા પછી અપાયેલી સલાહ પ્રમાણે રાષ્ટ્રપતિ કાર્ય કરશે.
વિશેષમાં સ્પષ્ટ કરવાની કે સંવિધાનમાં સુધારાઓ કરવા બાબતની સંવિધાનની કલમ ૩૬૮માં સુધારા કરી તેના પરિચ્છેદ (૨) માં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે સંવિધાનને કોઈ પણ સુધારો તે હેતુ માટેના વિધેયકને દરેક ગૃહમાં તે ગૃહના કુલ સભ્ય-સંખ્યાની બહુમતિથી અને તે ગૃહના હાજર રહીને મત આપનારાઓની ઓછામાં ઓછા બે તૃતીયાંસ સભ્યોની બહુમતિથી તે વિધેયક પસાર થાય ત્યારે રાષ્ટ્રપતિ સમક્ષ તે રજૂ કરવું જોઈએ અને તેઓ તે વિધેયકને પોતાની અનુમતિ આપશે.
(અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

માહિતી મંચ

- ઈન્દ્રવદન માણેકલાલ શાહ

જો તમને આંખ વાંચતાં આવડતી હોય તો વ્યક્તિનું મન પણ આસાનીથી કળી શકો છો

ચહેરાના ઢાલભાવને સમજવા માત્ર ૧૦૦ મિલિસેકન્ડ્સ લાગે. દરેક ચહેરાનું એક કેરેક્ટર હોય છે. રાહુલભાખા કંઈ બોલે એ પહેલાં જ લોકો સમજી જાય કે બાબલો શું બાફશે! કેજરીવાલનો ચહેરો જોયો છે બારીકીથી? એનો કન્ફ્યુઝ આત્મા ચહેરા પર પ્રગટ થયા વિના રહેતો નથી. મર્દાના મોદી, મિયાં કુસરી મનમોહન, માયાવી માયાવતી, જોશીલી જયલલિતા, માથાભારે મમતા કે ડીડી (ડબલદોલકી) ડિગ્ગીનો લેબલ કંઈ એમ જ થોડાં લાગે? આંખમાં એવું ટેલિગ્રાફિક મશીન ફિટ થયેલું છે જે બેવફાઈ, લુચ્ચાઈ, છળકપટ, શુદ્ધ પ્રેમ, અનુકંપા જેવા અનેક ભાવને બરાબર વ્યક્ત કરે છે
કહેવાય છે કે ચહેરો એક હજાર શબ્દો કહી દે છે. આ ચૂંટણીમાં જ તમે ના જોવું અસલી-નકલી ચહેરાનું નાટક? અસલી ચહેરા સામે આવ્યા અને નકલી ચહેરા બેનકાબ થયા. દરેક ચહેરાનું એક કેરેક્ટર, એક ભાષા હોય છે, બસ, એ પહેચાનવાની દૃષ્ટિ હોવી જરૂરી. ચહેરો વાંચતાં આવડે તો સામેની વ્યક્તિનો સ્વભાવ, તેના પ્રતિભાવ બધું આસાનીથી સમજી શકાય. આપણા આ રાહુલભાખા કંઈ બોલે એ પહેલાં જ લોકો સમજી જાય કે બાબલો શું બાફશે! કેજરીવાલનો ચહેરો જોયો છે બારીકીથી? એનો કન્ફ્યુઝ આત્મા ચહેરા પર પણ પ્રગટ થયા વિના રહેતો નથી. મર્દાના મોદી, મિયાં કુસરી મનમોહન, માયાવી માયાવતી, જોશીલી જયલલિતા અને માથાભારે મમતા કે ડબલદોલકી ડિગ્ગીનો લેબલ કંઈ એમ જ થોડાં લાગે? આ વિશેષણો તેમનાં ચહેરા અને સમગ્ર વ્યક્તિત્વને અનુલબ્ધીને જ આપ્યાં છે! એટલે જ સંશોધકો કહે છે કે ફોટોગ્રાફ કરતાં ફેશિયલ એક્સપ્રેશન્સ એ માણસની ઘણી બધી અસલિયત છતી કરી દે છે. ચહેરાના ઢાલભાવને સમજવા માટે માત્ર ૧૦૦ મિલિસેકન્ડ્સની જરૂર પડે છે, આમ છતાં એક હકીકત એ પણ છે કે તમારું હૃદય ખરેખર જે અનુભવતું હોય એ છુપાવવાનું મહોરું પણ માણસ પહેરી શકે છે. તેથી જ સૌથી ખુશહાલ દેખાતો ચહેરો ભગ્ન હૃદયનું મહોરું પહેરીને બેઠો હોય એમ પણ બને. દિલ કો દેખો ચહેરા ન દેખો, ચહેરેને લાખો કો લૂટા, દિલ સચ્ચા ઓર ચહેરા જૂઠા...! ગીતના શબ્દો કંઈક આવું જ કહે છે. લાખ છુપાઓ છુપ ન સકેગા રાજ યે દિલ કા ગેહરા, દિલ કી ખાત બતા દેતા હૈ અસલી નકલી ચહેરા, જબ બી જી ચાહે નઈ દુનિયા બસા લેતે હૈ લોગ, એક ચહેરે પે કઈ ચહેરે લગા લેતે હૈ લોગ! જેવાં ગીતો ચહેરા પર દંભનું મહોરું પહેરીને ફરનારા માટે જ લખાયાં હશે! તો બીજી તરફ, ચહેરે પે ખુશી છા જાતી હૈ, આંખો મે ગુરુર આ જાતા હૈ, તેરે ચહેરે સે નઝર નહી હટતી, ચહેરા હૈ યા ચાંદ ખિલા હૈ જેવાં ગીત આનંદની અનુભૂતિનાં ગીત છે, જેનાં દ્વારા પરોધા રીતે એમ કહેવાયું છે કે આંખો એ હૃદયનું દ્વાર છે. મનુષ્યની મન:સ્થિતિને એ બરાબર વ્યક્ત કરે છે. આંખમાં એવું ટેલિગ્રાફિક સાધન ફિટ થયેલું હોય છે જે બેવફાઈ, લુચ્ચાઈ, છળકપટ, શુદ્ધ પ્રેમ, અનુકંપા, ભક્તિ, હનાશા, ઉદાસી, નફરત, આનંદ, શાંતિ, સંવાદિતા, સત્તા, શક્તિ અને સૌંદર્ય જેવા ભાવને બરાબર વ્યક્ત કરે છે. જો તમને આંખ વાંચતાં આવડતી હોય તો વ્યક્તિનું મન પણ આસાનીથી કળી શકો છો. ચહેરાના સંકેતો જાણવા જરૂર છે માત્ર

બારીક નિરીક્ષણ શક્તિની. અનુભવ અને સૂઘમ બુદ્ધિધામતાથી જાણી શકાય છે. ચહેરો એ જાહેરખબરનું ડિસ્પેચ બોર્ડ છે જ્યાં તમારા મનની કહાની તાદેશ થઈ જાય છે. એટલે જ ચહેરો એ ફેઈથફૂલ રેકોર્ડર કહેવાય છે.
અસલિયતની જ વાત નીકળી છે તો આ ચહેરા પર મહોરું ચડાવી દેવું પણ કેટલાક લોકો માટે બહુ આસાન હોય છે. ચહેરાની આ અસલિયતને પહેચાનવા માટે તાજેતરમાં એક રસપ્રદ સર્વેક્ષણ થયું હતું. એમાંથી તારણ નીકળ્યું હતું કે માત્ર આંખો, ભ્રમરો કે ફૂંગરેલું લાંબું નાક જ નહીં, તમારો આંખો ચહેરો જ કહી આપે કે તમે જૂટું બોલો છો કે સાચું. ડેલહાઉસી યુનિવર્સિટીની ફોરેન્સિક સાયકોલોજી લેબ દ્વારા આ વિશે વિસ્તૃત સર્વેક્ષણ કરવામાં આવ્યું હતું. સર્વેક્ષણમાં જણાવ્યા મુજબ જે લોકોના ચહેરા પર બહુ બધી લાગણીઓ એકસાથે વ્યક્ત થતી હોય ત્યારે એમનો ચહેરો કશુંક સત્ય કહી જતો હોય છે. ચંચળ કે યુક્તિબાજ આંખો કે પરસેવાવાળી ભ્રમરોને બદલે તેમના ઢાલભાવ જ ચહેરા પરના આનંદ, દુખ, ત્રાસ કે ડરની લાગણી વ્યક્ત કરે છે.
મુંબઈની લોકલ ટ્રેનની એક મહિલા ડી.સી.એ આ સર્વેક્ષણને બહાલી આપતાં એક સાચું નિરીક્ષણ રજૂ કર્યું હતું કે જ્યારે ટિકિટ ચેક કરવા તે ટ્રેનના ડબ્બામાં ચડે ત્યારે જેની પાસે ટિકિટ ન હોય કે ફર્સ્ટલાસનો પાસ ન હોય એના ચહેરા પરના ઢાલભાવ જ બદલાઈ જાય. એ બદલાયેલા-જૂઠા ઢાલભાવ જ ખુદાબધાને આસાનીથી પકડાવી શકે છે, સિવાય કે એ વ્યક્તિ સ્માઈ લાયક કે જન્મજાત જૂઠી હોય!
આપણા ચહેરાના સ્નાયુઓ શરીરના અ